

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716010388
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7716010388.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému C.. U. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 21T/24/2016 zo dňa 15. 5. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 17. februára 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce napadnutým rozsudkom sp. zn. 21T/24/2016 zo dňa 15. 5. 2019 podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 26.1.2015 v čase okolo 17.00 hod. z areálu farmy Sliepkovce, okr. Michalovce prostredníctvom mechanizmov a pracovníkov spoločnosti KOV-NZPU Figeľ Novosad dal odvieť 2 ks vlečiek, a to iba ložné priestory bez nápravy a bočníc, 1 ks vlečku na vozidlo Liaz s jednou nápravou bez kolies a bez bočníc, 1 ks torza závitnice a rozmetadla RM8 na rozhadzovanie maštalného hnoja a to iba zadnú časť kde sú závitnice, torzo rozmetadla RCW-3t na priemyselné hnojivá, z toho iba nosný rám bez podvozku, ramená kontajnerového nosiča, teda iba časť nadstavby na vozidlo Liaz, čím pre poškodeného Agromaš, a.s., Hviezdoslavova 17, Michalovce, IČO: 36 191 558 spôsobil škodu vo výške 2.373,20 €,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného Agromaš a.s., Hviezdoslavova 17, Michalovce, IČO: 36 191 558 s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj následne písomne odôvodnil. Vyjadril názor, že zadokumentovaný skutkový stav v priebehu prípravného konania a celého hlavného pojednávania na okresnom súde jednoznačne preukazuje spáchanie skutku a to naplnením obligatórnych znakov žalovanej skutkovej podstaty. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že vlastníctvo poškodenej strany k strojom nespochybnil ani C. F. vo svojom výsluchu, ani spoločnosť AGT, a.s. Bardejov, ktorá bola v čase spáchania skutku vlastníkom nehnuteľností v kat. území Sliepkovce, zapísaných na LV č. 622 a vlastnícke právo má za preukázané aj Okresný súd Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/193/2006, kde v rozsudku z 11.11.2009 špecifikoval 44 kusov strojných zariadení poškodenej strany, ktoré bola povinná vypratať z nehnuteľnosti. Z výsluchov svedka C.. V. z prípravného konania je jednoznačne zrejmé, že upozornil obžalovaného, že na sporné hnutelné veci si uplatňuje vlastnícke právo C.. L.. Navyac z výsluchov svedkov I., G., Z. je zrejmé, že obžalovaný dňa 26.1.2015 vystupoval ako vlastník železného šrotu, označoval časti zariadení, ktoré mali spracovať, a to napriek tomu, že bol okrem iného aj C.. L. informovaný už predtým,

a to 12.12.2014 a 19.1.2015, že on je ich vlastníkom. Vlastníctvo k strojom potvrdili tiež vo svojich výpovediach bývalí zamestnanci, ktorí pracovali na rôznych pozíciách.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie.

Poškodený vo vyjadrení k veci uviedol, že v rozsudku sú uvedené nepravdivé výpovede a namietal, že sa nemal možnosť vyjadriť k ich formulácii. Výpoveď svedkov, ako napríklad L.. X. odznela na súde bez prítomnosti jeho zástupcu. Podotkol, že obžalovaný potvrdil, že pracoval na akomsi "tomto družstve" od roku 1983. Na prvý pohľad to vzbudzuje dojem, že by mal situáciu naozaj poznať, avšak v rozsudku sa už ďalej neuvádza, že v družstve pracoval len 11 mesiacov a zároveň, že situácia, ktorá existovala v roku 1983 je úplne iná ako v roku 2015, kedy sa trestný skutok stal. Aj výpovede svedkov T. a V. sú úplne nezmyselné, títo nikdy nepracovali v spoločnosti Agromaš, a.s. a na stredisku Sliepkovce. Okresný súd si vôbec nevyžiadal potvrdenie, že by tam svedkovia pracovali. Pokiaľ ide o dokazovanie vlastníctva k veci uviedol, že nemusí byť ani skúmanie skladových kariet, ktoré sú vnútornými dokladmi obžalovaného. Dôkazom toho, že vlastníkom hnuiteľných vecí bol Agromaš, a.s. je aj tá skutočnosť, že vlastníkom pozemku Agro Palín, s.r.o. vyzýval Agromaš, a.s., aby si svoje hnuiteľné veci odniesol z ich pozemku. Obžalovaný nie je súdený za sumu vyjadrujúcu spôsobenú škodu, ktorá bola určená znalcom, ale za nižšiu sumu spôsobenej škody, ktorá je umelo znížená. Táto cena nezodpovedá znaleckej cene, ani cene, ktorú sám obžalovaný priznáva a dokladuje nákupným lístkom z kovošrotu.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby sa mohol vyjadriť podrobne ku každej výpovedi svedkov a aby mu bola daná možnosť vyjadriť sa aj pred prednesením záverečných rečí.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na podanom odvolaní a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by súd po zrušení veci krajským súdom vypočul svedka V..

Obžalovaný uviedol, že sa necíti byť vinným a s rozhodnutím je spokojný.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že krajský súd už v predmetnej veci konal, keď uznesením sp. zn. 8To/43/2018 zo dňa 6.6.2018 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, pretože nepostupoval v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, neuvážil všetky okolnosti prípadu, nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a pri hodnotení dôkazov a rozhodovaní vychádzal z dôkazov, ktoré nevykonal zákonným spôsobom. Krajský súd vytýkal, že okresný súd pri prvom pojednávaní nezadokumentoval postup podľa § 255 a nasl. Trestného poriadku, a tiež to, že okresný súd nevykonal listinné dôkazy, ktoré prokurátor navrhoval vykonať v podanej obžalobe. Okrem toho, okresný súd pri hodnotení dokazovania vychádzal aj z rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8C 193/2006, ktorý riadnym spôsobom nevykonal. Z obsahu spisu tiež nebolo zrejmé, že by okresný súd dodržal po výsluchoch svedkov ustanovenie § 271 ods. 1 Tr. por., a že by dodržal aj ustanovenie § 274 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd po vrátení veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom umožnil poškodenému vyjadriť sa k obžalobe, vypočul obžalovaného, umožnil poškodenému vyjadriť sa k tejto výpovedi, prečítal výpovede svedkov Z., T., G., V., I., X., umožnil obžalovanému a poškodenému vyjadriť sa k týmto výpovediam, prečítal listinné dôkazy podľa § 269 Tr. por. ako boli navrhnuté v obžalobe, opätovne umožnil obžalovanému a poškodenému vyjadriť sa k nim, na otázku sudcu, obžalovaný, ani poškodený nemali návrhy na doplnenie dokazovania. Následne okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené, umožnil obžalovanému a prokurátorovi podať záverečný návrh a vyniesol napadnutý rozsudok.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z výpovede obžalovaného, z výpovedí svedkov - zástupcu poškodeného C.. L. L., svedkov T. Z., X. T., L. V., U. G., L. L. X., Juraja F., a U.. G. B., na podklade ktorých dospel k záveru, že skutok sa síce stal, ale nie je trestným činom, nakoľko nebol preukázaný objekt krádeže. Okresný súd má za preukázané, že obžalovaný odpredal šrot z hospodárskeho dvora Sliepkovce. K tomuto konaniu sa aj priznal, uviedol však, že šrot bol uskladnený voľne pred halou, ktorú bral do prenájmu od spoločnosti AG Bardejov a.s. Jednalo sa však len o torzá strojov, ktoré boli v dezolátnom stave, čo potvrdili aj svedkovia Z. a G., ktorí boli vyslaní na hospodársky dvor Sliepkovce na vykonanie likvidácie starého železa rozpaľovaním. Obžalovaný uznal, že dal pokyn na vývoz kovového odpadu bez toho, aby žiadal súhlas vlastníka, pretože v tom čase nevedel, kto ním je. V predmetnej veci nebolo možné ustáliť otázku faktického stavu vlastníctva, resp. faktickej držby k veciam, ktoré mali tvoriť predmet krádeže. Skutočnosť, že poškodená spoločnosť v priebehu konania deklarovala vlastnícke právo k týmto hnuiteľným veciam, nebola relevantným spôsobom objektivizovaná predložením hodnoverných dôkazných prostriedkov. Samotné tvrdenia zástupcu poškodeného a predloženie skladových kariet sú podľa názoru okresného súdu nepostačujúce. Skladové karty majú iba evidenčný charakter a nie je z nich zrejmý spôsob nadobudnutia vecí. Navyše, pokiaľ tento dôkaz nebol podporený záznamami z účtovnej evidencie, jeho hodnovernosť je minimálna. Vlastnícky pôvod hnuiteľných vecí, ktoré sú predmetom obžaloby, neobjasnili ani svedecké výpovede, pretože boli v tomto smere buď nejednoznačné (výpoveď svedka F.), resp. svedkovia odvádzali vlastníctvo len z tvrdení zástupcu poškodeného, že všetko na hospodárskom dvore v Sliepkovciach, je jeho. Ani rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8C/193/2006 nebol založený vlastnícky stav poškodeného k sporným veciam, pretože nešlo o určovaciu žalobu, ale o žalobu na vypratanie, ktorá nemá deklaratórne účinky zakladajúce vlastnícke právo účastníka konania k predmetu vlastníctva. V tomto konaní zákonná sudkyňa ani neskúmala otázku vlastníckeho práva poškodeného k hnuiteľným veciam. Poškodený ani nevykazoval žiadne aktivity vo vzťahu k dispozícii s predmetnými hnuiteľnými veciami, a to ani vtedy, keď okresný súd rozhodol o uložení povinnosti vypratať tieto veci z hospodárskeho dvora v Sliepkovciach. Správca konkurznej podstaty L.. L. X. uviedol, že spoločnosť Agromaš a.s. nemohla nič legálne vlastniť v areáli hospodárskeho dvora Sliepkovce, pretože bola založená niekedy okolo r. 1999, pričom všetky spoločnosti, ktoré boli v portfóliu C.. L. išli do konkurzného konania v polovici 90-tych rokov.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku okresný súd vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného a nepochybil, keď oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora, pretože skutok nie je trestným činom.

Aj podľa názoru krajského súdu nebol žiadnym dôkazom jednoznačne preukázaný objekt krádeže.

Aj keď poškodená spoločnosť v priebehu konania deklarovala svoje vlastnícke právo k sporným hnuiteľným veciam, toto v priebehu konania nebolo relevantným spôsobom objektivizované predložením hodnoverných dôkazných prostriedkov. Samotné tvrdenia zástupcu poškodeného a predloženie skladových kariet nie sú postačujúce tak, ako to správne ustálil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Skladové karty majú iba evidenčný charakter a nie je z nich zrejmý spôsob nadobudnutia vecí.

Výpovede svedkov, na ktoré poukazuje prokurátor nepostačujú na jednoznačný záver, že veci označené v obžalobe boli vo vlastníctve poškodeného Agromaš a.s. so zreteľom na správu (č.l. 23 spisu) a následnú výpoveď svedka L.. L. X., že spoločnosť Agromaš, a.s. nemohla nič legálne vlastniť v areáli hospodárskeho dvora Sliepkovce, pretože bola založená niekedy okolo roku 1999, pričom všetky spoločnosti, ktoré boli v portfóliu C.. L. išli do konkurzného konania v polovici 90. rokov. V rámci výkonu jeho činnosti sa stretol s viacerými prípadmi, keď boli zo strany spoločnosti Agromaš, a.s., respektívne od C.. L. vyrábané rôzne dôkazy, aj antidatované, ktorými preukazoval ním tvrdené skutočnosti.

Správa, aj zápisnica o vylúčení tohto svedka sú v spise riadne zadokumentované, poškodený mal v priebehu celého konania možnosť vyjadriť sa k nej písomne alebo ústne a využiť tak svoje procesné právo. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu napadnutého rozsudku je zrejmé, že poškodený nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

Ani rozhodnutie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8C/193/2006 z 11.11.2009, v ktorom bolo špecifikovaných 44 kusov strojných zariadení poškodenej strany, ktoré bola povinná vypratať z nehnuteľnosti, nepreukazuje vlastnícke právo poškodenej spoločnosti k sporným veciam, pretože nešlo o určovaciu žalobu, ale o žalobu na vypratanie, ktorá nemá deklaratórne účinky zakladajúce vlastnícke

právo účastníka konania k predmetu vlastníctva. V tomto konaní zákonná sudkyňa ani neskúmala otázku vlastníckeho práva poškodeného k huteľným veciam.

Vlastnícke právo sa totiž v takýchto sporných prípadoch a najmä v trestnom konaní neurčuje výpoveďami svedkov, obžalovaného, či predložením skladových kariet, alebo výziev ako sa domnievali poškodený a prokurátor, ale jednoznačnými listinnými dôkazmi - napríklad kúpnyimi zmluvami, či inými nespornými nadobúdacími listinami, ktoré poškodený, ani prokurátor nepredložili.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd zákonne vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto správne vyhodnotil a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil, krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné, pričom vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam už len poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.